

**[Morten Lango.]**

denne sag naturligvis ligge i hvert fald en 1980-målsætning. Man laver ikke sådan et universitet i løbet af et par år. Der er en tidsfaktor inde i det, og fra den dag, man planlægger, og til den dag, man når noget, der bare minder om fuld udbygning, går der et betydeligt tidsrum; altså, sigtet er væsentligt og af betydning for de planer, vi skal vedtage her i løbet af, håber jeg, ret kort tid.

Det er utvivlsomt, at Københavns universitet i kraft af sin størrelse og i kraft af, at det er blevet på det uhyggeligste forsømt igennem en meget lang række år, rejser det største af de problemer, vi har med at gøre. Københavns universitet har i dag over 20.000 studenter; det har ikke plads til stort mere end en halv snes tusinde, hvis vi skulle regne med rimelige faciliteter og en rimelig standard, så allerede derfor er det at få det bygget ud til dem, der er, et meget stort og meget vigtigt problem. Desværre er København jo ikke et nemt sted at placere nybygninger i, og det er nok det, som har gjort, at vi ikke er kommet længere med Københavns universitets planlægning, end det faktisk er tilfældet. Men jeg synes, vi skimter en plan, som nu begynder at tegne sig nogenlunde fast, og som jeg håber vil blive endnu fastere, inden dette udvalgsarbejde er afsluttet, nemlig et universitetscenter for de medicinsk-biologiske, naturvidenskabelige studier omkring Nørre Fælled og et universitetscenter i Kalvebodkilen for de humanistiske studier i dette ords bredeste betydning. På den måde får vi 2 store centre under Københavns universitet; de får naturligvis forbindelse med hinanden, og det skal de have, men de fakulteter eller de faggrupper, der kommer til at arbejde sammen, vil være i familie i højere grad inden for centrene, end de vil være på tværs af centrene; jeg tror, det er en god struktur.

Men vi skal stadig væk erindre os, at de to centre tilsammen ikke skal være et mammutdyr — mammutdyr er uddøde, fordi de var for store. Det er en efterhånden temmelig kendt sag, at universiteter på over 25.000 studenter byder på en lang række vanskeligheder, og det tal har vi såmænd i København nået, inden nogen af alle disse udmærkede planer overhovedet bliver reali-

seret. Derfor er aflastningen af Københavns universitet ved udbygning i det øvrige land studentertalmæssigt den store faktor i de kommende år.

Den nærmeste mulighed, der byder sig til ud fra aflastningssynspunktet, men også som mønster i den samlede plan, er at placere et universitetscenter i Roskilde. Man kan diskutere andre sjællandske muligheder, men efter min opfattelse peger flere ting på Roskilde. En af de ting, som det er nemmest at dokumentere, er, at i Roskilde har vi en meget betydelig kreds af fysikere arbejdende på Risø, og det er yderligere sådan, at det matematisk-naturvidenskabelige fakultet har diskuteret sagen, og betydelige dele af de lærere, som dér underviser i fysik, kemi og matematik, er enige om en plan, hvorefter de mener de vil kunne få en rimelig mulighed for en ekspansion og en ny centerdannelse i forbindelse med Risø og i forbindelse med et universitetscenter i Roskilde.

Jeg må sige, at bortset derfra er planlægningen vedrørende Roskilde foreløbig overordentlig vag for mig. Der er dårlig nok udpeget et areal, som vi er sikre på der kan ligge huse på, og hvad det er for nogle huse, der skal ligge dér, ved jeg i skrivende stund, som det hedder i aviserne, ikke ret meget om. Det er egentlig mærkeligt, at ministeriet og ministeren, som dog har ført denne sag frem med ildhu, ikke har kunnet finde lidt mere mulighed for en planlægning. Jeg har fornemmelsen af, at man somme tider ikke engang har været særlig flittig til at tale med folk, der bor i Roskilde, om mulighederne, og det koster dog ikke ret megen bevilling.

Men på trods af denne lidt svage oplægning af Roskilde er jeg temmelig sikker på, at det er den bedste aflastningsmulighed for Københavns universitet, det er den bedste placering for endnu et center øst for Store-Bælt, og jeg synes, det er væsentligt, at vi kommer i gang med det så hurtigt som muligt, selv om jeg må indrømme, at når jeg ser de planer, der foreligger, er det på et temmelig tidligt tidspunkt, de er blevet bestykket med det, man kalder budgettal.

Opgaverne vest for Store-Bælt, hvad angår opbygning, bliver efter studentertal i de kommende år så givet de største. Det meget spændende universitetsprojekt i